

בריטניה: שמלת המלכה

בריטניה, מולדת ה"צנע", נבשרה לא מכבר שעקב המלחמה בקוריאה "יד" חה" השיפור ברמת המחיה שהובטח לאוכלוסייה. אולם כחלקיך לכך ניתן לבריטים תענוג אחר: ההזדמנות להתרגש על מלבושיה של הוד מלכותה, המלכה. על כך כותב לנו כתבתו היוארד גרדון מלונדון:

עסקי מלכות ומטבח

כשהלידי קארולינה תין ומר דויד סאמרס החליטו להינשא גם לא העלו בדעתם כי נישואיהם יגרמו — אם כי בעקיפין — להתרגשות כה גורר לה במטרופולין הבריטית. סנדקתה של החתן היא המלכה אליזבת, ומובן היה כי משפחת המלכות תהיה נוכחת בטכס. ולבושה של המלכה הוא שגרם לכל המהומה.

חלקים מסוימים של העתונות, אחי רי שהתנצלו בעוזה על חופפתם, פנו לגולל מעל המלכה את שמלתה בלא רחמים. נשי בריטניה, הצהיר אחי ה"עיתונים, דורשות בתוקף לדעת מי האחראי לבחירת שמלתה של המלכה. ברוב הופעותיה הפומביות, הודו העיתונים, לבושה המלכה כראות, בערבים, ביהוד בקרינולינה שלה ועדויה תכשיטיה, המלכה היא דמות מהעבר הרומאנטי, השתפך אחד ממומחי האופנה, "אבל לעתים קרובות מדי נראית היא בצבור בכגדים שאינם הולמים אותה, החתונה היתה אחת מעתים קרובות אלה." אחד מאנשי המקצוע השווה את דוגמת הפרחים שעל שמלת המלכה לאריג ריפוד, ועוד אחד מצא דמיון רב בין שמלת המלכה ובין חלוק בית בלי חגורה.

ביקורת חריפה זאת היא רק אות לפקחת עינים ציבורית, כי רוב תושבי בריטניה לבושים עתה בצורה דומה למסיבת אבלים ויקטוריאנים בני תש"ע. והקיצוב איננו יכול לשמש התייגצלות לכך, כי שוב אין תושבי בריטניה קונים בגדיהם לפי נקודות. קניית בגדים חופשית עתה מכל הגבלות, לבד מהגבלות הכיס.

מחייבת, שמנמנה יותר מאשר משע"רים רוב הבריות, עמדה המלכה לפני

המצלמה כשהיא לבושה באותה שמלה הרת מאורעות, מבלי שתודע כלל אינו סערה עלולה היא לעורר.

רחיצת לבנים פומבית

עסקי בית המלכות בבריטניה מורגים לראותה כתוצאה מפרסומה של האיטוביגראפיה של הדוכס מוינדסור (מי שהיה המלך אדוארד השמיני) — היוצאת לאור בהמשכים באחד מע"תוני השבת ובאחד השבועונים. המלך לשעבר אומר דברים רבים העלולים להעמיד במבוכה את אחיו, המלך כיום. וכן את משפחתו ויועציו. אבל זה היה חומר שהקהל בולע בתאוה גם אם יעמיד פנים אישות, כאותה גברת אשר יש בה מולי ברכבת.

היא היתה אשה מנוהצת, גאה, מהמעמד הבינוני, ובת 50. זה עתה סימתי את קריאת וזכרונותי של ה"דוכס מוינדסור בעתון, ובאדיבותי כי רבה הצעתי את העתון לגברת.

"דומני כי זה עלול לענין את גברתי" אמרתי.

"מדוע?" שאלה בחריפות. "מטפל במשפחת המלך..."

"או? ובכן זה סיפורו של הדוכס מוינדסור? אני חושבת שזה ספור זול." ואז נטלה את העתון מידי וקראה את הספור הוול מתחילה ועד סוף. למולה היתה זאת נסיעה ארוכה, והיה לה זמן מספיק לכך.

תחבורה מולאמת

הרכבות מולאמות עתה, וכמובן משמשות מטרה מצוינת להתקפות העיתונות על כל פגם קל. אני מצאתינן באותו מצב של לכלוך, דייקנות וסדר מופתי כאחרי, כאשר היו מעולם.

והאוכל המוגש בקרונות המסעדה הוא רע כשהיה תמיד, אבל כמובן שלא יהיה הוגן מצד הרכבות המולאמות להעלות את דרגת קרונות המסעדה המולאמים על המסעדות הפרטיות. כי האוכל, והצורה בה מגישים אותו בבריטניה, הוא איום. נדמה כי יש אינו מטרה מסוימת בעשיית האוכל כה מגועל עד כי לא ייאכל, וכך ייחסך מטבע זה, אשר בו קונים את רוב המזונות מחוץ לארץ.

(רעיון זה לא יועיל לדב יוסף, כי בשביל לבצעו צריך בכל זאת לבשל משהו.)

המזונות הקצובים בבריטניה כיום הם רק סוכר, בשר, חמאה וממתקים. אבל כמעט כל השאר חופשי. הסכום יימכר בשוק החופשי החל מספטמבר. גם בתקופתו החמורה ביותר לא היה הקיצוב הבריטי כה מקיף כבישראל.

הוד מלכותה אליזבת השמלה עוררה סערה.

נעים לראות כל כך הרבה אוכל מסביב. כשתנה מטוסנו חניה קצרה במינכן פגשו אשה ישראלית ובנה אדם אחד שנראה כאבי המשפחה. אפשר שזאת גרמניה עם כל זכרונותיה האיומים, אבל היו בה כריכי בשר קר ותי פוחים ורודי לחיים שהתיזו רוק גם מפי וגם מפי הילד בשעה שבלע זה את

המזונות הנערמים לפניו על השולחן. **פסטיבל בריטי**

אבל אם אין הבריטים יודעים להתלבש או לבשל, יודעים הם לביים. אין אנו דנים עתה רק בתיאטרון. השנה הבאה, 1951, עתידה להיות מאורע אחד כביר בבריטניה, מכוון למשך תיירים ואורחים מכל העולם. עסק זה נקרא "הפסטיבל הבריטי". יותר מעשרים ערים הוכנסו לתוכנית, וכל אחת מהן תציע למבקר משהו מיוחד נוסף על התערוכות העקרויות שתיערכנה באנגליה, סקוטלנד ואירלנד. בתי המלון יקבלו סיוע מיוחד מאת הממשלה, בכדי שיוכלו לספל בפטרונים — והם זקוקים לסינוע זה.

רבים מבתי המלון הם עלובים, מוזרים, ובעלי שרות רע. לדוגמה: המלון בו שהיתי אני, במרכז של לונדון. שילמנו 1.300 ל"י בעד חדר זוגי עם ארוחת בוקר. החדר היה קופסה ובה מקור מספיק למטה ולכיר סדוק ומכור ער. ארוחת הבוקר הוגשה החל משעה שש בבוקר ועד עשר בעררים. אני הגענו כמעט בסוף, ומצאנו מלצרית עיפה עד מות, כה עיפה עד כי לא שמה לב אלינו בכלל. כאשר הצלחנו להסב את לבה אלינו הידסה אלינו כשיכורה, נשענה על השולחן, ואמרה לנו כמה היא עיפה.

לבסוף התאבקה לקראתנו עם מגש עמוס צלחות, וכל צלחת נשפכת לתוך חברתה. זה היה שרות עלוב ביותר, אבל אולי מכון, כי הנה הצליח בית המלון להבריח לנו במקום אחר שנאכל בו ארוחת בוקר, וכן עשינו בכל בוקר — ומאחר ששילמנו בעד חדר עם ארוחת בוקר, לא היה איכפת לבעלי המלון אם ויתרנו להם על ארוחת הבוקר והלכנו לסעוד במקום אחר. זה אחד הדברים בהם תצטרך ממשלת בריטניה לספל אם תרצה לעזור לתייר למצוא נוחות מסוימת בבואו לבריטניה לפסטיבל.

הצרה היא שאוכל כה טוב מתבזבז בבישול ואחר כך בהגשה. על השולחן עולים לפניך מיני דברים מעוכים ומרוחים הדוחים כל תיאבון. וזה לא רק בלונדון כי גם כמה מבתי המלון הקטנים שבצפון ובסקוטיה עוררו אותה סלידה.

שייקה ואוהלה מתחתנים בפריס

הכל נגמר, אפשר כבר לצחוק. אדון וגברת שייקה עברו את המערכון החשוב ביותר בחייהם. החל מהיום ימלאו תפקיד משותף.

הכרחן המקצועי רציני עתה, אולם אוהלה אינה יכולה להתאפק וצוחקת מבעד לצעיפה. על הרגע הזה זלמה בשכבה הסרת'ישע בבתי החולים

שייקה נפרד מן החופשי. צחוק, צחוק. אבל הפעם זה רציני. את סופרנו טולי רביב הדבר מצחיק. הוא כבר עבר את זה, ושמן שגם השני נפל בפח.